

Prima instanță: Judecătoria Cahul

Judecător A. C.

Dosarul nr. 05 – 1a – 42 – 16012015

DECIZIE

În numele Legii

26 martie 2015

or. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată G. V.

Judecătorii I. D. T. D.

Grefier I. B.

Cu participarea:

Procurorului M. T.

Avocatului I. D.

A judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel cauza penală privindu-l pe xxxNUMExxxx, născut la 29 mai 1968, originar în s. M., r-nul Cahul, domiciliat în or. Cahul, str. M. Ș...nu este angajat în câmpul muncii, anterior judecat, antecedentul penal nestins, cetățean al R. Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal,

la apelul avocatului I. D. declarat în interesele inculpatului xxxNUMExxxx împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 18 decembrie 2014.

Cauza penală s-a aflat în procedura Curții de Apel Cahul de la 16 ianuarie 2015 până la 26 martie 2015.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Avocatul I. D. în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelului și casarea integrală a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului penal, în legătură cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Acuzatorul de stat M. T. în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea apelului și menținerea sentinței primei instanțe.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședință, Colegiul judiciar –

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Cahul din 18 decembrie 2014 xxxNUMExxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 05 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale echivalent cu 40 000 lei.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui xxxNUMExxxx a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 03 ani, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptească încrederea ce i s-a acordat.

Corpurile delictive telefonul mobil de model ”...” păstrat la M. D. a-l transmite acestuia, iar discul CD-R 90 800 MB a-l păstra la cauza penală.

În sarcina inculpatului xxxNUMExxxx s-a reținut că, dânsul, la 11 august 2013, în jurul orelor 13.30, conducând motocicletă de model ”Fekon RK 150-8”, fără număr de înmatriculare în or. Cahul la intersecția străzilor I. L. C. și F. S. pe drum secundar, a pierdut controlul și s-a răsturnat, moment urmărit de colaboratorii de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, xxxCUSTOM1xxx și xxxCUSTOM1xxx, care își exercitau atribuțiile de serviciu de supraveghere și controlul circulației pe drumurile publice și respectarea normelor legale în domeniul siguranței traficului rutier. Aproximându-se de ultimul și văzând starea lui, au chemat ambulanța, însă xxxNUMExxxx a refuzat ajutorul medical, moment în care colaboratorii de poliție au observat că conducătorul motocicletei xxxNUMExxxx era în stare de ebrietate și pentru documentare i-au propus să urce în automobilul de

serviciu, iar xxxxCUSTOM1xxxx la ghidonul motocicletei pentru a o lăsa la parcare cu plată, motiv din care l-au condus la IP Cahul pentru documentare. În drum spre IP Cahul, xxxxNUMExxxx, aflându-se în automobilul de model „VAZ 2107” cu nr. de înmatriculare ..., echipat corespunzător, cu scopul de a obține o decizie favorabilă lui pe faptul depistat de către colaboratorii de poliție a promis colaboratorului de poliție xxxxCUSTOM1xxxx bani în sumă de 500 lei.

Nefiind de acord cu sentința enunțată, la data de 05 ianuarie 2015 avocatul xxxxNUMExxxx în numele inculpatului xxxxNUMExxxx a declarat apel împotriva acesteia, solicitând casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încetat procesul penal în baza art. 325 alin.(1) Cod penal în privința lui xxxxNUMExxxx în temeiul că există circumstanțe, care exclud tragerea la răspundere penală – încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanțe.

În motivarea apelului a indicat că, instanța de judecată l-a recunoscut vinovat pe xxxxNUMExxxx pentru faptul că, la 11 august 2013, în jurul orelor 13.30, conducând motocicleta de model ”Fekon RK 150-8”, fără număr de înmatriculare în or. Cahul str. I. L. C. și F. S., la intersecție, pe drum secundar a pierdut controlul și s-a răsturnat, moment urmărit de colaboratorii de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx, care își exercitau atribuțiile de serviciu de supraveghere și controlul circulației pe drumurile publice și respectarea normelor legale în domeniul siguranței traficului rutier. Aproximându-se de ultimul și văzând starea lui, au chemat ambulanța, însă xxxxNUMExxxx a refuzat ajutorul medical, moment în care colaboratorii de poliție au observat că conducătorul motocicletei xxxxNUMExxxx era în stare de ebrietate și pentru documentare i-au propus să urce în automobilul de serviciu, iar xxxxCUSTOM1xxxx la ghidonul motocicletei pentru a o lăsa la parcare cu plată, motiv din care l-au condus la IP Cahul pentru documentare. În drum spre IP Cahul, xxxxNUMExxxx, aflându-se în automobilul de model VAZ 2107 cu nr. de înmatriculare ..., echipat corespunzător, cu scopul de a obține o decizie favorabilă lui pe faptul depistat de către colaboratorii de poliție a promis colaboratorului de poliție xxxxCUSTOM1xxxx bani în sumă de 500 lei.

Pe când, de către organul de urmărire penală xxxxNUMExxxx a fost pus sub învinuire pe faptul că, la 11 august 2013, aproximativ la orele 13.30 – 14.01, aflându-se în automobilul de model VAZ-2108, cu nr. de înmatriculare ..., ce se deplasa pe străzile or. Cahul, având scopul coruperii active a colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx, pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlului respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier de către xxxxNUMExxxx, care a condus motocicleta de model ”Fekon FK 150-8”, fără număr de înmatriculare, până la intersecția străzilor I.L. C. și F. S. din or. Cahul, unde a pierdut controlul asupra motocicletei, fapt ce a condus la răsturnarea motocicletei, în mod ilegal a promis colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx, bani în sumă de 500 lei.

Indică apelantul că, făcând comparația faptului stabilit de judecată și cu învinuirea adusă lui xxxxNUMExxxx se vede că, instanța de judecată prin sentință a modificat scopul și faptele indicate în rechizitoriu și din proprie inițiativă a dat o nouă interpretare. Instanța în sentință nu a motivat de ce a procedat în așa fel și care normă legală i-ar permite aceste modificări în sensul agravării.

Susține apelantul că, probele examinate în instanța de judecată vin în contradicție cu învinuirea adusă lui xxxxNUMExxxx. Învinuirea adusă și declarațiile martorului xxxxCUSTOM1xxxx, care a declarat că xxxxNUMExxxx, după părerea lui, i-a promis suma de 500 lei pentru a ascunde infracțiunea comisă de ultimul și anume, că conducea motocicleta în stare de ebrietate. Însă, contrar celor spuse de martor, din convorbirile citite și vizionate, nicidecum nu se aude și nu se vede ca xxxxNUMExxxx să spună că promite 500 lei pentru a ascunde vreo infracțiune. Martorul xxxxCUSTOM1xxxx nu l-a auzit pe xxxxNUMExxxx ca să propună ceva bani, însă a văzut înscrierea video înregistrată pe telefonul mobil a lui xxxxCUSTOM1xxxx. Colaboratorii de poliție xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx, când l-au urcat în automobil de xxxxNUMExxxx, și înainte de aceasta, nu i-au comunicat ultimului despre faptul că, dânsul ar fi comis o infracțiune, nu i-au fost lămurite drepturile. xxxxNUMExxxx nu știa unde îl duc cu automobilul și pentru ce este plimbat cu automobilul prin oraș, nu a fost preîntâmpinat că este filmat.

Menționează apelantul că, reieșind din convorbirile înregistrate, reiese că xxxxNUMExxxx îl roagă pe polițistul xxxxCUSTOM1xxxx să-l ducă acasă la Lapaevca, deoarece are dureri mari și îi este ruptă mâna. Careva cuvinte despre ascunderea infracțiunii sau să nu-și îndeplinească careva obligațiuni ale lor de serviciu, xxxxNUMExxxx nu comunică.

Consideră apelantul că, acuzarea nu a prezentat careva probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată în sensul probării învinuirii lui xxxxNUMExxxx. Ordonanța de punere sub învinuire, fiind ilegală, deoarece a fost emisă cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală.

Pornind de la prevederile art. 113 CP (condițiile legale și necesare la formularea unei învinuiri), art. 6 CEDO (acuzatii penale precise), procurorul a formulat o învinuire abstractă și imprecisă, și anume în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu se indică, la atribuțiile de serviciu, dar nu se indică care și pentru ce xxxxNUMExxxx a promis bani.

O astfel, de învinuire nu putea fi pusă la baza unei hotărâri de condamnare. Conform art. 66 alin.(2) pct.1) CPP, învinuitul, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit, adică să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa.

În cazul în care, persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare (art. 17 CPP) și contradictorialitatea procesului penal (art. 24 CPP).

Ordonanța de punere sub învinuire, în sensul art. 281 CPP, este actul care, după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialului cauzei, procurorul, considerând, că probele acumulate sunt concludente și suficiente, pune sub învinuire persoana trasă la răspundere penală. Acest act procedural trebuie să cuprindă, printre altele, și formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Rechizitoriul, în sensul art. 297 CPP, este actul de sesizare a instanței de judecată, care se întocmește după prezentarea materialelor de urmărire penală. Având în vedere importanța pe care o prezintă în procesul penal acest act procedural, legea acordă o atenție deosebită conținutului și formei acestuia sub aspectul formulării învinuirii în privința inculpatului, deoarece prin rechizitoriul, în principiu, se înțelege notificarea oficială emisă de procuror prin care se impută persoanei săvârșirea unei infracțiuni, fapt care atrage repercusiuni importante asupra drepturilor procesuale prevăzute de lege.

Rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței, impune ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă, deoarece instanța de judecată, are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriul.

Astfel, instanța de judecată este valabil sesizată și, respectiv, este în drept să judece cauza, cu condiția, că ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, să cuprindă, printre altele, informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

În conformitate cu prevederile stipulate în art. 296 – 297 CPP, rechizitoriul constituie actul de sesizare al instanței de judecată.

Conform art. 251 CPP, una din încălcările care atrag nulitatea actelor procedurale, este încălcarea prevederilor referitoare la sesizarea instanței.

Susține apelantul că, neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului, echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, încălcare, care potrivit art. 251 alin.(3) CPP, atrage nulitatea absolută a actului procedural, adică, nu se înlătură în nici un mod.

Curtea europeană în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c. Allemagne din 12.07.2001 menționează că, statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție, să fie concrete și efective nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinde în art. 6 au tocmai acest scop: eficacitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare – realizării acestei obligații.

În cauza Adrian Constantin vs România prin hotărârea din 12.04.2011 Înalta Curte de la Strasbourg subliniază rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind că, paragraful 3 al art. 6 din Convenție, recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă, reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.

Menționează apelantul că, faptele imputate inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiate ca mod de operare. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale.

În teza nulității referitoare la sesizarea instanței, sancțiunea ce urmează nu este una relativă, fiind concepută de legiuitor ca absolută. ”De lege lata” această concepție a legiuitorului este reflectată în art. 251 CPP coroborat cu art. 296-297 CPP potrivit căreia nulitatea rechizitoriului ca act procedural ce semnifică sesizarea instanței, nu este o excepție, ci o sancțiune procedurală, care intervine în cazul încălcării prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal.

În limitele configurate prin dispozițiile art. 24 alin.(2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar conform art. 325 alin.(1) CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanelor puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriul.

Mai indică apelantul că, instanța, contrar prevederilor art. 24 alin.(2) CPP și art. 325 alin.(1) CPP a indicat în sentință că, instanța de judecată constată că în acțiunile inculpatului există elementele constitutive ale infracțiunii de corupere activă realizată prin acțiunea inculpatului xxxNUMExxxx care urmărind scopul de a nu înregistra și a ascunde fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, ce urma a fi pornită în privința sa, pentru a evita răspunderea penală, a promis la data de 11 august 2013, aproximativ ora 13.30 – 14.01 bani în sumă de 500 lei colaboratorilor Batalionului de Patrulare Sud al INP al MAI xxxCUSTOM1xxxx și xxxCUSTOM1xxxx.

Concluzia privitor la vinovăție lui xxxNUMExxxx instanța și-a întemeiază în exclusivitate pe declarațiile martorului xxxCUSTOM1xxxx, care nemijlocit arată intenția directă a inculpatului de a corupe colaboratorul prin promisiunea verbală.

Afirmă apelantul, că xxxNUMExxxx a promis colaboratorului de poliție bani în sumă de 500 lei, o remunerație ilicită, ce nu li se cuvine, fiindcă dețin calitățile prevăzute la art. 123 Cod penal. Promisiunea făcută de către xxxNUMExxxx este personală, verbală, expresă și serioasă, așa cum acesta, reieșind din fișierele vizionate în ședință, concretizează că le dă ”500 lei maxim”, și ”problema toată”, ”tot normal”, cu intenție directă, din inițiativa sa de a scăpa, pentru ca xxxCUSTOM1xxxx și xxxCUSTOM1xxxx să acționeze în sensul dorit de sine, de a nu înregistra fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și de a periclita buna desfășurare a activității acestora de serviciu.

Consideră apelantul că, instanța a constatat fapte care nu sunt indicate în rechizitoriul, depășind în mod vădit limitele învinuirii aduse lui xxxNUMExxxx.

Instanța a încălcat prevederile art. 325 alin.(1) CPP și a preluat rolul activ al procurorului și a pronunțat o sentință de condamnare ilegală.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Avocatul I. D. în ședința instanței de apel a solicita admiterea apelului și casarea integrală a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de încetare a procesului penal, în legătură cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Acuzatorul de stat M. T. în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea apelului și menținerea sentinței primei instanțe.

Studiind materialele dosarului, audiind opinia părților, analizând hotărârea primei instanțe în raport cu argumentele invocate în cererea de apel, Colegiul judiciar consideră că apelul urmează a fi admis, casată integral sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal pornit în privința lui xxxNUMExxxx.

În conformitate cu art. 415 alin.(1) pct.2) CPP, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Conform art. 414 alin.(1) CPP, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Verificând cuantumul probatoriu examinat de prima instanță conform materialelor din cauză penală, Colegiul judiciar a constatat că, în sarcina inculpatului xxxNUMExxxx s-a reținut prin rechizitoriu că, dânsul, la 11 august 2013, aproximativ la orele 13.30 – 14.01, aflându-se în automobilul de model "VAZ-2107" cu nr. de înmatriculare .., ce se deplasa pe străzile orașului Cahul, având scopul coruperii active a colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, D.G.M.și xxxCUSTOM1xxxx, pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlul respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier de către xxxNUMExxxx, care a condus motocicleta de model "Fekon FK 150-8", fără număr de înmatriculare, până la intersecția străzilor I. L. C. și F. S. din or. Cahul, unde a pierdut controlul asupra motocicletei, fapt ce a condus și răsturnarea motocicletei, în mod ilegal a promis colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, D. G. M. și xxxCUSTOM1xxxx, bani în sumă de 500 lei. Acțiunile lui xxxNUMExxxx fiind încadrate în baza art. 325 alin.(1) Cod penal – corupere activă, exprimată prin promisiune personală a banilor ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere pentru a nu îndeplini acțiuni ce de obligațiile ei de serviciu.

Acuzatorul de stat în susținerea vinovăției inculpatului xxxNUMExxxx în săvârșirea faptei imputate a prezentat următoarele probe:

Martorul xxxCUSTOM1xxxx, fiind audiat în ședință de judecată în prima instanță, a declarat că, în luna august 2013 se afla în or. Cahul, pe Prospectul Republicii, fiind îmbrăcat în uniforma de serviciu, împreună cu colegul său xxxCUSTOM1xxxx, exercitând atribuțiile de serviciu de asigurarea ordinii publice, asigurarea circulației rutiere cu automobilul de serviciu de model "VAZ-2107" cu n/î, care nu dispunea de echipament video. La intersecția străzilor P. R. și F. staționau la culoarea roșie a semaforului, iar în sens opus se afla o motocicletă de culoare neagră, la ghidonul căreia conducătorul era fără cască, fapt care a servit temei de a-l stopa. La culoarea verde a semaforului, i s-a făcut semn de a opri, însă conducătorul nu a reacționat, fapt ce a dat motiv de a-l urmări. Fiind urmărit, acesta în momentul în care a virat pe un drum secundar, care era avariat, în fața poliției a căzut jos. Persoana a încercat să se ridice și să se eschiveze, însă acțiunile lui au fost stopate de ei. Observând că persoana reținută are leziuni corporale au telefonat ambulanța, momentul în care, din discuție, au stabilit că este xxxNUMExxxx și de la acesta se simțea miros puternic de alcool. La întrebarea adresată, ultimul a recunoscut că a servit alcool. La sosirea ambulanței la fața locului, xxxNUMExxxx a refuzat ajutorul medical, dar a comunicat că are dureri la brațul stâng. După ce a plecat ambulanța, colegul său xxxCUSTOM1xxxx s-a urcat la ghidonul motocicletei, iar xxxNUMExxxx. a urcat pe bancheta din spate a automobilului de serviciu. În timpul deplasării xxxNUMExxxx a încercat să coboare din automobil, amenințând că va sări din mers, circumstanțe în care, pentru a se asigura, a conectat telefonul mobil și a înregistrat video și audio discuția la telefonul „...”, fapt despre care i-a comunicat și lui xxxNUMExxxx.

Aflându-se pe P.R. xxxNUMExxxx i-a propus o sumă de 500 lei, care nu era la el, și a cerut să fie dus acasă, arătând că îl doare brațul stâng. Bani erau pentru a ascunde infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate. Propunerea lui xxxNUMExxxx a fost acceptată doar pentru a-l liniști, să nu sără din automobil în timpul deplasării.

Deplasându-se spre parcare cu plată, unde urma să fie lăsată motocicleta, xxxNUMExxxx i-a propus să meargă la d-lui acasă pentru ai oferi suma de 500 lei. La parcare cu plată a fost lăsată motocicleta și colegul său xxxCUSTOM1xxxx a urcat în automobilul de serviciu și ei s-a deplasat la IP Cahul pentru documentare. În timpul deplasării xxxNUMExxxx în noua amenințată că va sări din automobil în timpul deplasării. În preajma Bisericii adventistă acesta a sărit din automobil și a fugit. Colegul său xxxCUSTOM1xxxx l-a ajuns, l-a imobilizat, l-a urcat din nou în automobilul de serviciu, acesta opunând rezistență, însă a fost blocat de către colegul său, care s-a urcat pe bancheta din spate.

Fiind audiat suplimentar, martorul xxxCUSTOM1xxxx a mai declarat că, xxxNUMExxxx a propus suma de 500 lei pentru a ascunde infracțiunea, pentru a-l lăsa în pace, pentru a merge la d-lui acasă, pentru a nu-l conduce la IP Cahul. Propunerea a fost făcută în mod insistent. Expresia „să terminăm treaba” a perceput ca intenția de a ascunde infracțiunea, așa cum era în stare avansată de alcool. A efectuat filmarea doar când se afla în automobil singur cu xxxNUMExxxx (f.d.65-69, 102-105).

Martorul xxxCUSTOM1xxxx, fiind audiat în ședință de judecată în instanța de fond a declarat că, la data de 11.08.2013, fiind în exercițiul funcției de asigurarea securității traficului rutier și menținere ordinii publice, îmbrăcat în uniforma de serviciu, cu autoturismul de culoare alb-negru cu girofare, deplasându-se pe P. R., cu colegul său xxxCUSTOM1xxxx, din direcția „centru” spre autogară, în apropierea Bisericii baptiste a observat o motocicletă de culoare neagră, care se deplasa în întâmpinare printre autoturisme. I s-a făcut gest să oprească, acesta n-a reacționat și a continuat deplasarea, fapt pentru care a fost urmărit.

Fiind urmărit, motociclistul a virat pe str. S., pe drum de țară și s-a răsturnat, căzând din bicicleta, timp în care s-au apropiat

de acesta și au încercat să ridice motocicletă. Observând că ultimul are dureri, au chemat ambulanța, însă motociclistul a refuzat ajutorul medical. Discutând cu ultimul au stabilit că se numește xxxxNUMExxxx. Deoarece de la acesta se simte miros de alcool, i s-a propus să fie testat cu aparatul de tip „Drager”, după care a fost urcat în automobilul de serviciu în spate, iar dânsul la ghidonul motocicletei și s-au deplasat la parcare specială din or. Cahul pentru a reține motocicletă. De la parcare cu plată a urcat și el în automobilul de serviciu și s-au deplasat la IP Cahul. În apropiere stației de alimentare „T. P.” xxxxNUMExxxx a propus suma de 500 lei ca să fie dus acasă și nu să fie tras la răspundere pentru conducerea motocicletei în stare de ebrietate, explicându-i-se că acest fapt este contrar legii, pentru ce conducătorul a deschis ușa automobilului, încercând să sară. A fost ajuns, mobilizat și urcat în autoturismul de serviciu. xxxxNUMExxxx a propus să meargă la dânsul acasă, ca să le dea bani, fiindcă banii nu erau cu el.

Fiind audiat suplimentar, martorul xxxxCUSTOM1xxxx a mai declarat că, inculpatului i s-a explicat drepturile și obligațiile la fața locului și în incinta IP Cahul și xxxxNUMExxxx a propus suma de 500 lei la parcare specială pentru a nu fi tras la răspundere pentru conducerea în stare de ebrietate. A concretizat că, nu tot timpul s-a filmat, ci doar câteva momente, cu scopul de a-l liniști pe xxxxNUMExxxx (f.d.76-80, 89-90).

În susținerea învinuirii acuzatorul de stat a mai prezentat probe cu materialele dosarului penal, și anume:

- Raport de autosesizare din 21.01.2014, din care rezultă că, procurorul în Procuratura raionului Cahul D. B. în procesul examinării cauzei penale nr. ...a stabilit că cet. xxxxNUMExxxx la data de 11.08.2013 fiind stopat de colaboratorii Batalionului de patrulare SUD a INP al IGP a MAI xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx pentru suspiciunea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate a promis lui xxxxCUSTOM1xxxx, persoana publică, bani în sumă de 500 lei, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, adică pentru a nu înregistra și a ascunde fapta presupus ilegală de conducere de către xxxxNUMExxxx a mijlocului de transport în stare de ebrietate (f.d.29);

- Copia procesului – verbal de audiere a bănuitului xxxxCUSTOM1xxxx din 27.11.2013 din care rezultă că, xxxxNUMExxxx, fiind în automobilul de serviciu, a propus lui xxxxCUSTOM1xxxx suma de 500 lei pentru a-l duce acasă și a nu înregistra nimic. Propunerea a fost repetată la parcare cu plată (f.d.5-6);

- Proces – verbal de examinare a obiectului din 17.12.2013, conform căruia în rezultatul examinării compact discului de model „Platinei media CD-R 90 800MB”, ridicat de la xxxxCUSTOM1xxxx, pe care sunt înscrise două fișiere cu înregistrările audio și video. Din primul fișier rezultă că xxxxNUMExxxx este conștient că a fost oprit de poliție, iar conform celui de-al doilea fișier inculpatul „promite cinci sute lei, maxim și problema toată” (f.d.5-10);

- Ordonanță de recunoaștere și de anexare a documentelor ca mijloc de probă din 12.02.2014 prin care s-a dispus recunoașterea și anexarea la cauza penală nr. ...ca documente mijloacele materialele de probă copia autenticată a procesului – verbal de audiere a bănuitului M. D. G. din 27.11.2013 și copia autenticată a procesului – verbal de examinare a obiectului din 17.12.2013 (f.d.16);

- Ordonanță de ridicare din 19 februarie 2014, conform căreia de la xxxxCUSTOM1xxxx a fost ridicate telefonul mobil de model „...” cu și compact discul de model „Platinet media CD-R 90 800MB” cu înregistrarea video (f.d.21);

- Proces – verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2014 din care rezultă că, în cadrul examinării telefonului au fost depistate două fișiere video 2013-08-11-13-43-45 și video 2013-08-11-14-00-50 (f.d.23);

- Proces – verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2014, din care rezultă că, obiectul examinării este un compact disc de model „Platinet media CD-R 90 800MB”, care a fost ridicat de la xxxxCUSTOM1xxxx, care conține două fișiere cu înregistrările video și audio: prima înregistrare video are loc pe o stradă asemănătoare cu drum de țară, iar în imagine xxxxNUMExxxx discută la telefonul mobil, care este conștient că este oprit de poliție; în a doua înregistrare video se aud două glasuri unul aparține lui xxxxNUMExxxx, al doilea seamănă cu glasul lui xxxxCUSTOM1xxxx, din se vede că xxxxNUMExxxx promite 500 lei pentru a fi dus acasă și problema toată (f.d.24-26);

- Ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 19 februarie 2014, prin care a fost recunoscute drept corp delict și a-l anexa la cauză telefonul mobil de model „...” cu ... și compact discul de model „Platinet media CD-R 90 800MB” (f.d.28);

- Sentința Judecătoriei Cahul din 16 mai 2014 conform căreia xxxxNUMExxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, pentru fapta că, dânsul la data de 11 august 2013, aproximativ la ora 13.30, fiind în stare de ebrietate și deplasându-se pe străzile din or. Cahul, conducând motocicletă de model „Fekon FK 150-8”, fără număr de înmatriculare, până la intersecția străzilor I.L.C. și F. S. din or. Cahul, a pierdut controlul asupra motocicletei, fapt ce adus la răsturnarea acesteia (f.d.81-83).

Inculpatul xxxxNUMExxxx, în ședința primei instanțe, în conformitate cu prevederile art. 66 alin.(2) pct.8) CPP, folosindu-se de dreptul său, a refuzat de a face declarații pe marginea învinuirii aduse(f.d.101).

Conform art. 113 alin.(1) CP, se consideră calificarea a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de normă penală.

Latura obiectivă a infracțiunii de coruperea activă poate fi realizată prin trei modalități normative, toate fiind alternative: 1) promisiunea de bani, bunuri sau servicii; 2) oferirea bani, bunuri sau servicii și 3) darea de bani, bunuri sau servicii care nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere, personal sau prin mijlocitor, în scopul de a o determina să îndeplinească sau nu, ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni care țin de obligațiile ei de serviciu, sau unei acțiuni contrar acestor obligații.

La speță, conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, în sarcina lui xxxxNUMExxxx s-a imputat că, dânsul, la 11 august 2013, aproximativ la orele 13.30 – 14.01, aflându-se în automobilul în automobilul de model „VAZ-2107” cu nr. de înmatriculare .., ce se deplasa pe străzile orașului Cahul, având scopul coruperii active a colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, D.G.M. și xxxxCUSTOM1xxxx, pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlul respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier de către xxxxNUMExxxx, care a condus motocicletă de model „Fekon FK 150-8”, fără număr de înmatriculare, până la intersecția străzilor I. L. C. și F. S. din or. Cahul, unde a pierdut controlul asupra motocicletei, fapt ce a condus la răsturnarea motocicletei, în mod ilegal a promis colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, D.G.M. și xxxxCUSTOM1xxxx, bani în sumă de 500 lei (f.d.39, 47-48).

Acțiunile lui xxxNUMExxxx fiind încadrate în baza art. 325 alin.(1) Cod penal, conform indicilor corupere activă, adică, promisiunea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.

Potrivit art. 281 CPP, ordonanța de punere sub învinuire este actul prin care, după examinarea raportului organului de urmărire și a materialelor cauzei, procurorul, considerând că, probele acumulate sunt concludente și suficiente pune sub învinuire persoana trasă la răspundere penală. Acest act procedural, printre altele, trebuie să cuprindă și, formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

În sensul art. 297 CPP, rechizitoriu este actul de sesizare a instanței de judecată, care se întocmește după prezentarea materialelor de urmărire penală. Legea acordă o atenție deosebită conținutului și formei acestui act procedural, sub aspectul, formulării învinuirii în privința inculpatului, trimis în judecată.

Rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței de judecată impune ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă, deoarece instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriu.

Se consideră că, instanța de judecată este valabil sesizată în condițiile în care ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu cuprind informații precise și complete despre fapta incriminată persoanei în privința căruia s-a efectuat urmărirea penală, adică formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

La speță, analizând conținutul ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, sub aspectul învinuirii formulate, se constată că, învinuirea înaintă conțin expresii vagi și neclare, și anume ”*pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlul respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier*”, ”*în mod ilegal a promis colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, D. G. M. și xxxxCUSTOM1xxxx, bani în sumă de 500 lei*”.

În mod evident, se observă că învinuirea adusă inculpatului xxxNUMExxxx nu cuprinde elementele obligatorii cu indicarea precisă și completă a datelor privitor la scopul coruperii active, adică pentru ce inculpatul a promis suma de bani, în ce circumstanțele concrete au fost promiși banii, contravenția săvârșită de inculpat, competența soluționării cazului contravențional, funcțiile deținute de colaboratorii de poliție D.Mși xxxxCUSTOM1xxxx, graficul de serviciu și sectorul de deservire de către ultimii, obligațiile de serviciu acestora conform fișei de post și acțiunile concrete a acestora care intrau în obligațiile de serviciu și pentru neîndeplinirea sau nu, ori îndeplinirea cu întârzie sau cu grabă a cărora din ele le-a fost promiși banii, iar atribuțiile de serviciu a colaboratorilor de poliție D. G. și xxxxCUSTOM1xxxx, pentru neîndeplinirea cărora le-a fost promiși bani, descrise în actul de învinuire poartă un caracter general: *pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlul respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier*.

Astfel, faptele inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiate ca mod de operare prin loc și timp. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale.

Prin urmare, Colegiul judiciar reține că, învinuirea formulată în ordonanța de punere sub învinuire și din rechizitoriu în privința inculpatului xxxNUMExxxx de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 Cod Penal, poartă un caracter general, fără a fi concretizate și analizate circumstanțele săvârșirii faptei prejudiciabile.

Pe cale de consecință, Colegiul judiciar remarcă că, învinuirea formulată în actele procedurale întocmite de procurorul la faza de urmărire penală, și susținută în instanța de judecată la judecarea cauzei penale, este insuficient motivată sub aspectul informării cu privire la învinuirea înaintă inculpatului xxxNUMExxxx, fapt ce erodează esența dreptului la apărare, care devine astfel un drept teoretic și iluzoriu, iar nu unul concret și efectiv, așa cum se impune în art. 6 § 3 lit.a) din Convenția europeană a drepturilor omului, care prevede în mod expres dreptul acuzatului să fie informat în termen cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege, și mod amănunțit, asupra naturii și cauzei aduse împotriva sa.

Conform art. 251 alin.(2), (3) CPP, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materia sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Nulitatea prevăzută la alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerație de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, încălcare, care potrivit art. 251 alin.(3) CPP atrage nulitatea absolută a actului procedural, și care nu poate fi înlăturată în nici un mod.

Colegiul judiciar menționează că, dat fiind că învinuirea înaintă lui xxxNUMExxxx este formulată în termeni generali, fără a fi expusă concret și într-o modalitate clară faptele infracționale săvârșite și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale, acțiuni ce au lipsit pe inculpatul xxxNUMExxxx de a se apăra împotriva acuzației înaintate. Or, în cazul în care, persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, acesta este lipsită de dreptul de a a-și pregăti și exercita apărarea, ceea ce duce la încălcarea principiului egalității armelor, asigurarea dreptul la apărare și contradictorialitatea în procesul penal, iar ca urmare, încalcă dreptul

inculpatului la

În contextul celor indicate, Colegiul judiciar reține că s-a constatat cu certitudine că rechizitoriul – actul de sesizare a instanței de judecată, nu satisface exigențele normelor legale și nu asigură o corectă și legală informare a inculpatului cu privire la învinuirea formulată prin ordonanța de punere sub învinuire, iar în cazul încălcării prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței atrage, în temeiul art. 251 CPP, sancțiunea procedurală, de nulitate a actului procedural.

Or, învinuirea persoanei de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să fie clară, precisă și riguroasă, cu indicarea informației obiective și complete despre fapta incriminată inculpatului.

Prin urmare, Colegiul judiciar constată că rechizitoriul nu întrunește cerințele legale în aspectul formulării învinuirii inculpatului xxxxNUMExxxx în baza art. 325 CP, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 251 alin.(2) CPP, atrage nulitatea acestuia, deoarece încălcările prevederilor legale admise nu pot fi înlăturate în nici un mod.

În conformitate cu art. 24 alin.(2) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 325 alin.(1) CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriul.

La speță, instanța de judecată condamnă pe xxxxNUMExxxx în baza art. 325 alin.(1) Cod penal, a reținut în sarcina acestuia faptul că, dânsul, la 11 august 2013, în jurul orelor 13.30, conducând motocicleta de model "Fekon RK 150-8", fără număr de înmatriculare în or. Cahul la intersecția străzilor I. L. C. și F. S. pe drum secundar, a pierdut controlul și s-a răsturnat, moment urmărit de colaboratorii de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx, care își exercitau atribuțiile de serviciu de supraveghere și controlul circulației pe drumurile publice și respectarea normelor legale în domeniul siguranței traficului rutier. Apropiindu-se de ultimul și văzând starea lui, au chemat ambulanța, însă xxxxNUMExxxx a refuzat ajutorul medical, moment în care colaboratorii de poliție au observat că conducătorul motocicletei xxxxNUMExxxx era în stare de ebrietate și pentru documentare i-au propus să urce în automobilul de serviciu, iar xxxxCUSTOM1xxxx la ghidonul motocicletei pentru a o lăsa la parcare cu plată, motiv din care l-au condus la IP Cahul pentru documentare. În drum spre IP Cahul, xxxxNUMExxxx, aflându-se în automobilul de model „VAZ 2107” cu nr. de înmatriculare ..., echipat corespunzător, cu scopul de a obține o decizie favorabilă lui pe faptul depistat de către colaboratorii de poliție a promis colaboratorului de poliție xxxxCUSTOM1xxxx bani în sumă de 500 lei.

Concluzia sa privind existența în acțiunile lui xxxxNUMExxxx a elementelor constitutive a infracțiunii de corupere activă instanța de judecată a motivat *„prin acțiunea inculpatului, care urmărind scopul de a nu înregistra și a ascunde fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, ce urma a fi pornită în privința sa, pentru a evita răspunderea penală a promis la data de 11 august 2013, aproximativ la ora 13.30 – 14.01 bani în sumă de 500 lei colaboratorilor Batalionului de Patrulare Sud a INP al IGP a MAI xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx”*.

Concluzia privitor la vinovăția lui xxxxNUMExxxx instanța și-o întemeiază în exclusivitate pe declarațiile martorului M. D., care nemijlocit arată intenția directă a inculpatului de a corupe colaboratorul prin promisiune verbală.

Așadar, xxxxNUMExxxx a promis colaboratorului de poliție bani în sumă de 500 lei, o remunerație ilicită, ce nu li se cuvine, fiindcă dețin calitățile prevăzute la art. 123 Cod penal. Promisiunea făcută de către xxxxNUMExxxx este personală, verbală, expresă și serioasă, așa cum acesta, reieșind din fișierele vizionate în ședință, concretizează că le dă "500 lei maxim" și "problema toată", "tot normal", cu intenție directă, din inițiativa sa de a scăpa, pentru ca xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx să acționeze în sensul dorit de sine, de a nu înregistra fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și de a periclita buna desfășurare a activității acestora de serviciu ”.

Colegiul judiciar constată că, instanța de judecată la judecarea cauzei penale în privința lui xxxxNUMExxxx a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriul, modificând scopul și a reținut în acțiunile inculpatului fapte care nu sunt indicate în rechizitoriul, totodată a dat o nouă interpretare faptelor imputate inculpatului xxxxNUMExxxx în sensul agravării situației acestuia. Or, învinuirea formulată în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriul nu conține următoarea descriere a faptelor incriminate lui xxxxNUMExxxx că *” inculpatul, urmărind scopul de a nu înregistra și a ascunde fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, ce urma a fi pornită în privința sa, pentru a evita răspunderea penală a promis la data de 11 august 2013, aproximativ la ora 13.30 – 14.01 bani în sumă de 500 lei colaboratorilor Batalionului de Patrulare Sud a INP al IGP a MAI xxxxCUSTOM1xxxx și xxxxCUSTOM1xxxx”*.

Conform prevederilor art. 66 alin.(2) pct. 1) CPP, învinuitul, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit, adică, să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa.

Iar în cazul în care persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare (art.17 CPP) și contradictorialității în procesul penal (art.24 CPP).

Această concluzie se coroborează cu prevederile stipulate în art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului, care are o relevanță decisivă asupra jurisprudenței, creând un adevărat model universal de proces echitabil în jurul noțiunilor de punere sub învinuire a persoanei și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror.

În Hotărârea CEDO din 12.04.2011, pronunțată în cauza Andrian Constantin vs România, Înalta Curte subliniază rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, indicând că, „ paragraful 3 al art.6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor

sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor. De asemenea, nu se contestă dreptul unei instanțe de a schimba încadrarea juridică a faptelor, însă acest lucru trebuie întotdeauna să fie adus la cunoștința părților, mai ales pentru a da inculpatului dreptul de a-și pregăti apărarea, indiferent dacă schimbarea încadrării vizează elemente de ordin legal, material sau subiectiv ale infracțiunii”.

În acest context, pornind din prevederile legale enunțate și situația de fapt stabilită în cauză, Colegiul judiciar constată că prima instanță la judecarea cauzei penale a încălcat dispozițiile normei prevăzute de art. 325 alin.(1) CPP, temei ce duce la casarea integrală a sentinței.

În conformitate cu prevederile art. 332 alin.(1) CPP, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct.5-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Prin urmare, încălcările prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, care prin prisma art. 251 alin.(2) CPP, atrag nulitatea actelor procedurale menționate, iar conform alin.(3) această nulitate nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată de către părți în orice etapă a procesului, în conjunctura art. 275 pct.9), 285 alin.(1) și 332 alin.(1) CPP, constituie temei pentru încetarea procesului penal.

Colegiul judiciar menționează că, încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, este o cauză care exclude răspunderea penală, cea ce conform art. 391 alin.(1) pct.6) CPP, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, impune încetarea procesului penal pornit în privința lui xxxxNUMExxxx în baza art. 325 Cod penal, din motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală – încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Călăuzindu – se de prevederile art. art. 415 pct.2), 417 – 418 CPP, Colegiul judiciar –

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de avocatul I. D. în interesele inculpatului xxxxNUMExxxx.

Se casează integral sentința Judecătoriei Cahul din 18 decembrie 2014 în cauza penală privindu-l pe xxxxNUMExxxx în baza art. 325 alin.(1) Cod penal și se pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Se încetează procesul penal pe art. 325 alin.(1) Cod penal în cauza penală privindu-l pe xxxxNUMExxxx, în temeiul că există circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală – încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Decizia este definitivă și poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Decizia integrală este pronunțată în ședință publică pe data de 11 mai 2015, ora 14.00.

Președintele ședinței

G. V.

Judecătorii

I. D.

T.D.